

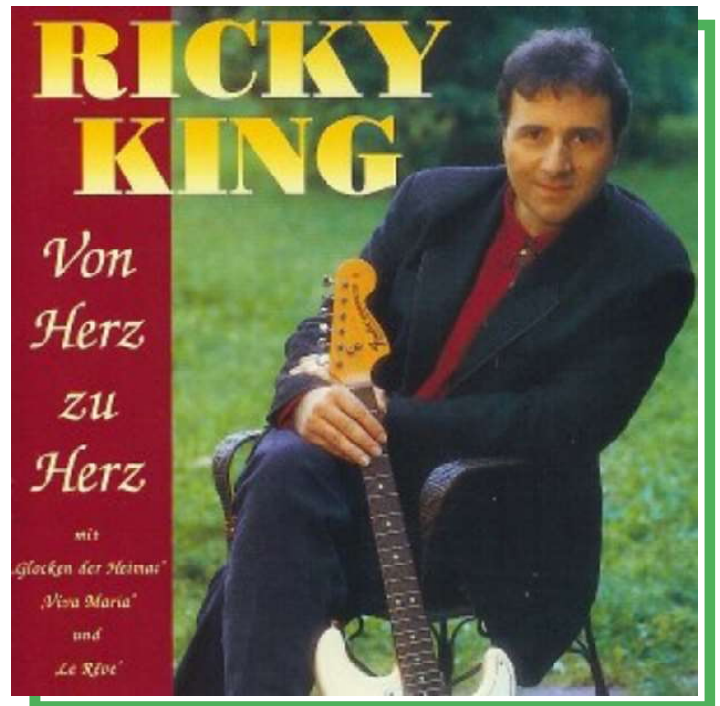
1559. Bravissimo!

Komentar od Svetozara Radića

Riki King (*1946. u Raštatu; zapravo Hans Lingenfelder) je nemački gitarista. Naučio je da svira gitaru kao samouk. Po završetku školovanja, završio je pripravnički staž za radio i televizijskog tehničara. Pored svog profesionalnog rada, studirao je muziku na Univerzitetu za muziku u Karlsruheu i položio ispit za državnog sertifikovanog nastavnika muzike 1971. godine. Od 1960. svirao je u raznim lokalnim bendovima, od 1973. Lingenfelder je bio član benda "Hit Kids" i radio je kao studijski muzičar za nemačke Schlager umetnike kao što su Paola, Roberto Blanco i Kosta Kordalis.

Lingenfelder je započeo svoju karijeru kao solo umetnik 1976. godine, prvo pod umetničkim imenom Cliff King, koje je promenio u Ricki King zbog prava na imenovanje. Njegov prvi naslov bio je instrumentalni Verde, prvobitno uvodna melodija italijanskog televizijskog dokumentarca. Pesma je dostigla broj 3 u Nemačkoj i broj 4 u Austriji i čak je bio hit broj 1 u Švajcarskoj. Pored toga, u Belgiji je dostigao 5. mesto i 10. u Holandiji. Njegov debi album Ricki King Plais Fantastic Guitar Hits dospeo je na 10. mesto u Nemačkoj. Uspeh je bio dovoljan da ubedi Rolanda Kajzera sa svojom otpevanom verzijom Frei, što znači sam. da donese prvi uspeh u prodaji i da dostigne 14. mesto na nemačkim listama singlova.

Kao drugu pesmu za jedno izdanje, Riki King je odabrao melodiju na španskoj gitari iz 19. veka poznatu između ostalog kao Romance Anonimo. Pod naslovom Le reve, singl je dospeo među 10 najboljih u zemljama nemačkog govornog područja, a njegova verzija Liebe auf Zeit, koju peva Bernhard Brink, dospela je na 13. mesto. 20 World Hits in Guitar Sound zauzeli su 2. mesto u Nemačkoj i postigli platinasti status. Zlatni album Magic of the Guitar takođe je dospeo u Top 10 u Austriji. Godine 1982. Riki King je imao još jedan singl hit sa komadom Ditera Bolena Hale, hei Louise uz horsku pratnju. Povezani album Happi Guitar Dancing ponovo je dostigao broj 3 u Nemačkoj i zlatni status. Između ostalog, on i njegovi plesači su nastupali sa Ahoi, Ai

Ai Captain takodje u muzičkoj prodavnici. Od 1976. do 1983. godine, Riki King je svake godine imao album u prvih 25 nemačkih lista albuma. Gitarski instrumentali Rikija Kinga inspirisani su stilom 1950-ih i 1960-ih. Njegovi uzori za to su Henk Marvin (gitarista u bendu The Shadows), Ventures i The Spotnicks. Kao i Marvin, Riki King je uglavnom koristio Fender Stratocaster na bini. Pored nekih novih kompozicija, albumi Rikija Kinga uglavnom sadrže novoaranžirane gitarske klasike. Njegov uspeh je usko povezan sa producentima Gerdom Keteom i Rolandom Hekom, sa kojima je zajedno kreirano više od 30 albuma.[8] Ukupno, Riki King je prodao preko šest miliona ploča.

U sadašnjem naslovu "Bravissimo!" Riki King svira posebnom gitarskom rok tehnikom, koja se zove „naizmenično biranje” – na instrumentima na klavijaturi se govori o „ponavljanju tonova” i podrazumeva poređanje primarnih intervala – ovde, međutim, paklenim tempom od 160. To ide. da se desi uvede neke probleme sa prstima. Riki Kingu je mnogo lakše: on svira svaku notu ponavljanja odozgo i odozdo sa plektrumom - i odlično je savlada! Napravio sam poseban zvučni miks čista gitara + zvona sa ehom, note su samo nagoveštene i trebalo bi da se čuju u celom naslovu. Kralj Orig. kao KEI2 u A-duru - i muzički identična KEI1 verzija u C-duru - za ljubitelje klavijatura:

SHADOWS-Guitar-Solo - mit Wechselschlag (Tonrepetition)

Toms-Intro

D A D L'

Sus.....

Fast-Disco-Beat, T=165

The musical score is arranged in five staves from top to bottom: Bells, Adv. Strings, Guitar, Bass, and Drums. The time signature is 4/4. The tempo is marked as T=165. The score is divided into two main sections, Main 1 and Main 2, indicated by vertical arrows on the right side. The Bells part is labeled 'C - D (+Adv.)'. The Adv. Strings and Guitar parts are labeled 'A - B (+Adv.)'. The Drums part is labeled 'Small-Crashes (1+2)'. The drum part includes specific notations for DBD and DSD.

Uputstvo za programiranje

Riki King je sebi postavio zaista „pakleni“ tempo od 160 – ali to nije ništa posebno za sviranje gitare sa plektrumom! To bi moglo da dovede do problema sa prstima za instrumentaliste na klavijaturi - tako da je potrebno više vežbe i eksperimentisanja sa zvukom! Tip programiranja takodje zavisi od tempa: obe glavne linije čine kombinaciju od 2 takta, sa orkestarskom dopunom (Fill-In) na kraju drugog takta. ADV-deo sa gudačima ima malo više reverba - prateća gitara, svira na isti način samo sa kratkim osminama. Isto tako i sa basom: prvo samo normalni kvintna baspratnja (c-g), a zatim prelaz na trozvuk a kraju drugog takta (c-e-g). U zoni bubnjeva, dolazi ponovo činjela „small crash“ u svirku – ali samo zato, što kod mog Wersi Pegasus-a su vrlo „slabi“ hi-hat zvukovi tj. nisu dovoljni – tako da ako posedujete „noviji“ instrument, takodje možete ostati kod HH-otvoreno/zatvoreno. Da li ćete koristiti DBD (disko-bas-bubanj) ili normalan BD zavisi od vas - ali DSD (disko-snare-bubanj) mora u svakom slučaju da prozvuči!